

Hygge-fodbold? Så får min mand mere tid til os herhjemme

Idet jeg henviser til avisomtalen fra de tre glade gutter, der spiller eller har spillet i Nordals Boldklub, vil jeg som kone til en træner og konsulent gerne give min mening om profi-fodbold og hyggefodbold.

Først kan jeg ikke rigtig forstå Turgay Sahin, da han efter de oplysninger, jeg er i besiddelse af, har været med til at spille NB op i en højere række og har dyrket fodbold med en profis ånd i flere år og har været til prøve-træning i divisionsklubben B 1909 Odense, og for mig at se må det være for at komme til at spille profi-fodbold. I år spiller han i Aabenraa på grund af, Aabenraa Boldklub spiller i den højeste rangerende række inden for junior-fodbold i Danmark. Så hvor er hans holdning til hygge-fodbold henne.

Da jeg selv har været med på tur til Sverige, hvor både Turgay Sahin og David var med, kan jeg bruge det som et eksempel, for der havde NB begge former for fodbold repræsenteret, og det gik udmærket sammen, der blev ikke gjort nogen forskel på hverken goderne eller ulemperne, så jeg kan ikke rigtig forstå, hvad det er, de søger. Så skal vi ikke lade de, der har lyst til at køre

den mere profi-linie, gøre det, for der er stadig plads til andre, også i NB, da jeg ved, at der bliver sørget for både træner og kampe til alle.

Jesper Nørskov kender jeg ikke meget til, andet end jeg ved, han har spillet på 1. holdet igennem flere år, og han har åbenbart ikke haft noget imod at køre en hård linie, da man ved, der skal en større indsats til for at komme på et 1. hold, men det er måske lysten til at give den en skalle, han pludselig sætter hyggefodbold så højt. Men efter min mening er der også plads til ham, måske ikke på et 1. hold.

Så vil jeg give min mening om straffen efter kampe, som normalt bliver spillet lørdag eller søndag. Dette er for mig en gåde, da det står frit, hvad man så vil, og først mødes til næste træningsaften. Da jeg også selv har børn, der spiller i NB og oven i købet på den hyggelige side, syntes jeg kun, det må være betryggende for forældre, at der findes en form for disciplin. Det beviser for mig, at den enkelte leder også føler et vist ansvar over for de unge mennesker.

Så kan man stille det spørgsmål, hvorfor jeg som trænerkone giver min mening til kende.

Dertil kan jeg svare, at min mand igennem 20 år har haft et trænerjob, og efter min mening har han gjort et stort socialt arbejde ved at have med så mange unge mennesker at gøre og samtidig beskæftige dem i så mange timer. Så man kan vel i og for sig ikke bebrejde nogen, at man gerne vil se gode resultater efter alt det arbejde, der ligger bag. Selvfølgelig har interessen for fodbold og glæden for at arbejde med de unge mennesker også været til stede uanset, om man spillede top-fodbold eller kun for pengenes skyld.

Arbejde, er der nok nogen, der vil spørge. Der kan jeg fortælle, at min mand, og også mange andre, har været på det ene kursus efter det andet for at lære mere og mere, så han har kunnet gøre fodbold både mere interessant og glæden ved at kunne lege med en bold mere spændende.

Samtidig bruger han en masse tid herhjemme på at tilrettelægge træningsaftenerne, for at kombinere det sjove spil og gøre den enkelte spiller bedre. Det havde han ikke haft mulighed for, hvis de kurser ikke var blevet fulgt, men der er måske ikke brug for den viden, når man kun skulle køre den hyggelige linie, som de tre gutter giver udtryk for.

Hvis det er sådan, kan jeg kun glæde mig til, at i de næste mange år vil min mand lægge alt sit (sociale) arbejde og glæden ved den hos os herhjemme.

*Ulla Rasmussen,
Turøvej 25,
Nordborg.*